

liggende. Men hvad der giver mig Haab om, at det dog skulde lykkes mig i dette Tilfælde, er dels det, at de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, ikke ere af nogen synderlig indgribende Betydning, og dels det, at jeg tror at turde sige, at disse Forslag ikke paa noget Punkt staa i Strid herved med Regeringens eller med Udvalgets Forslag, men nærmest ere at betragte som Tilføjelser eller Supplementer til disse.

Det første af mine Forslag angaar Spørgsmaalet om Dresunds Sydgrænse. Jeg tillod mig allerede ved Lovforslagets første Behandling at gøre opmærksom paa, at der var en Uklarhed til Stede i Lovforslagets Affattelse, som det forelaa, idet Sydgrænsen for Dresund var betegnet ved Linien "Stevns-Falsterbø", hvilket er ganske ufuldstændigt og derfor uklart, da Stevns Ryststrækning udgør 4—5 Mil, og man altsaa staa uden Vejledning om, fra hvilket Punkt denne Linie skulde begynde. Det ærede Udvalg har ikke med Hensyn til dette Lovforslag indbekommet denne min Henstilling. Derimod ser jeg vel, at det med Hensyn til det andet Lovforslag, om Overenskomsten med Sverige, har stillet et Forslag om, at Linien skal begynde ved Stevns Fyrtaarn. Man kan jo ogsaa sige, at over for det foreliggende Lovforslag er det af mindre Betydning, om et Vand regnes til Dresund eller ikke. Det har her mere teoretisk Betydning og navnlig den, at vi derved komme i Overensstemmelse med, hvar vi senere fastsætte i den Lov, hvori der skal træffes Bestemmelser angaaende Konventionen med Sverige. Jeg antager i det hele taget, at Udvalget ikke bryder sig synderligt om, hvorfra denne Linie drages paa Stevns. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at der ikke er nogen anden dansk Befolkning end den paa Stevns, som har nogen Interesse i dette Spørgsmaal, og gaar derfor ud fra, at det væsentlig har været Udvalget om at gøre overhovedet at faa sat et Begyndelsespunkt. Jeg ser nu, at Ministeren har stillet Forslag om at sætte dette Begyndelsespunkt ved Stevns Fyr, medens mit Forslag gaar ud paa, at det skal sættes ved Brambroen. Forskellen mellem Ministerens og mit Forslag er den, at medens Fyrtaarnet er omtrent det sydligste Punkt paa Stevns Ryst er Brambroen det nordligste. Ved Brambroen betegnes paa det nærmeste det samme som ved Stevnsaaens Udløb i Røge Bugt, og naar jeg ikke har foretrukket at sætte hele denne Remse: Stevnsaaens Udløb i Røge Bugt, er det kun for Nemheds Skyld. Udtrykket "Brambroen", d. v. s. den Bro, hvorover Landevejen fra Røge til Storeheddinge skræver

Stevnsaaen, betyder i Virkeligheden det samme; det er et meget bekendt Begreb dernede, som ingen kan tage fejl af. Der er altsaa en virkelig reel Forskel mellem Ministerens og mit Forslag, og det hænger sammen med, at Fisterne i Stevns meget nødig ville høre med til Dresund, om end af Grunde, som ligge uden for denne Lov. Det skyldes Konventionen med Sverige og de Bestemmelser, som ifølge denne Konvention skulle gælde for Dresund, nemlig om Slandbringelse af Undermaalsfisk, om Mindstemaalet for forskellige Fisk, navnlig da for Rødspætter, og om fælles Fiskeri med Svenskerne. Alt det gør, at Fisterne i Stevns grumme nødig ville høre under Dresund, og det er med disse Forhold for Dje, — hvad der navnlig vil komme frem ved Behandlingen af det følgende Forslag — at jeg har fundet mig foranlediget til, for saa vidt man ønsker Overensstemmelse mellem disse to Forslag, at fremsætte dette Endringsforslag nu. Det vilde være mig særdeles lært, om der kunde opnaas Overensstemmelse mellem den højtærede Minister og mig med Hensyn til dette Spørgsmaal, og jeg tror at turde udtale, at det vil vist ikke være umuligt. Jeg har underhaanden erfaret, at Ministeren ikke er principielt imod at gøre dette Spørgsmaal til Genstand for nærmere Undersøgelse, og at der derfor er Grund til at tro, at Ministeren med dette for Dje vil tage sit Endringsforslag i saa Henseende tilbage, for at Udvalget og Ministeren da inden tredje Behandling kunne overveje nærmere, hvorfra man bør trække denne Linie. Befræfter det sig, at Ministeren tager sit Forslag tilbage, vil jeg gøre det samme, og vi kunne da til tredje Behandling vente Forslag fra Udvalget i saa Henseende.

Med Hensyn til det næste Forslag, jeg har stillet, fremtræder det dels som principalt, dels som subsidært. Djemedet med dette Forslag er en Beskyttelse af de fritstaaende Aaleruser. Man har jo, som de Herrer, der have fulgt Forhandlingerne, ville vide, fra gammel Tid Beskyttelse for Aalegaarde og det dermed forbundne Aalefiskeri, medens man ingen Beskyttelse har haft for fritstaaende Aaleruser, hvorved maa forstås alle Aaleruser, som ikke ere satte i Forbindelse med en Aalegaard, hvad enten de for øvrigt ere fastgjorte ved Pæle — det kaldes der nede for Aalestader — eller de ere fastgjorte paa anden Maade, f. Eks. ved Sten — det kalder man der nede for „bundsatte“ Aaleruser. Begge disse Arter indbefattes under Begrebet „fritstaaende Aaleruser“ i Modsetning til de i Forbindelse med Aalegaarde udsatte Aaleruser. For disse